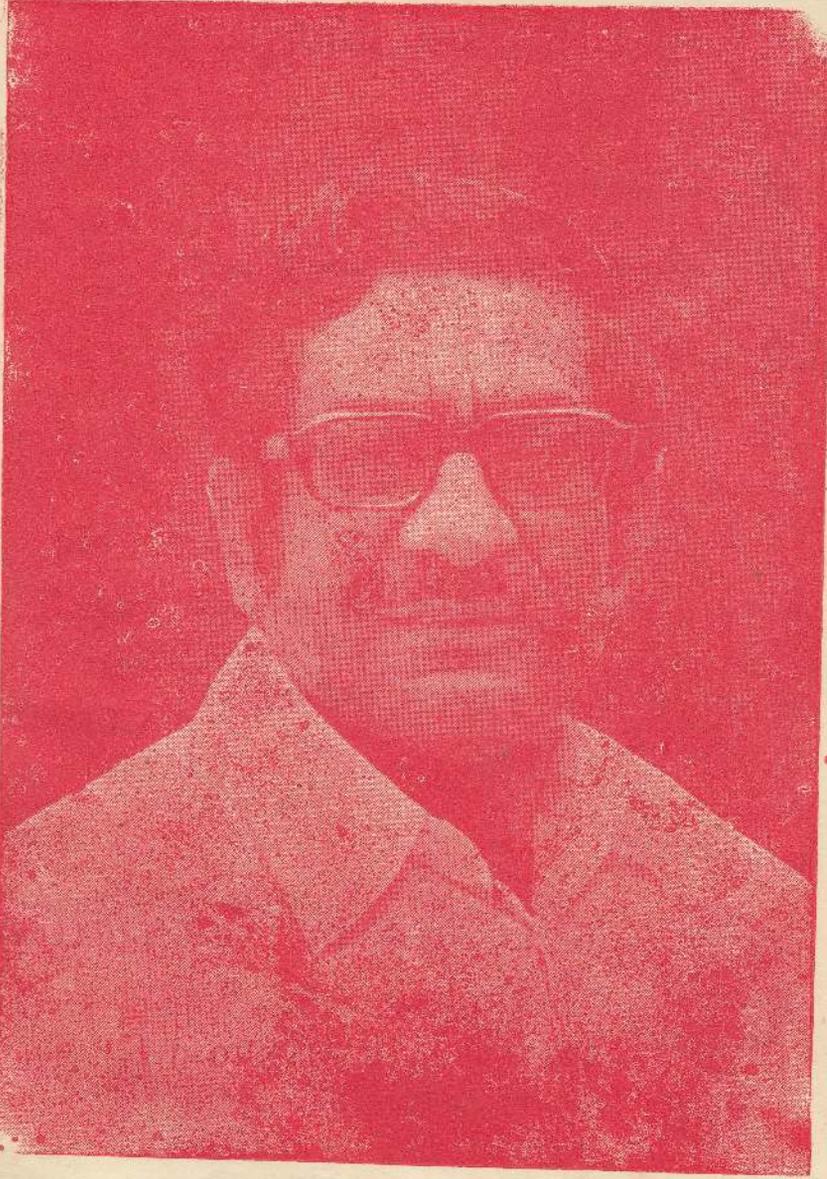

கிருதயுகம்

1, யூன் 1983

08388... சி.பி.சி.
“ஆளுமைக்கும் அறத்தெளிந்த அறிவுக்கும் தூய
ஆய்வுக்கும் கைலாச மதியென்று ஒருபேர்”

எமது மற்றுமொரு சேவையில்

1983 ஆம் ஆண்டு

யாழ்ப்பாணம் எப்பகுதியிலும்

- ★ வீடுகள்
- ★ வீடுகட்டக்கூடிய காணிகள்
- ★ கட்டடங்கள்
- ★ தோட்டங்கள்

தேவையாயின் எம்முடன் உடன்தொடர்பு கொள்ளவும்.
பிளான்ஸ் வசதியுமுண்டு.

விபரங்களுக்கு:

த பிளான்ஸ் கொம்பனி
லிமிற்றட்
(REAL ESTATE DIVISION)
249, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 23680

யாழ்ப்பாணம் உள்ளகத்திலும் வெளகூடங்களிலும்
"பிளான்ஸ்" வசதியுமுண்டு

ஊனுயிர் நரன் உளவரைக்கும்
ஒருல கரசென்றே பரடி
மானுட நேசிப்பை வளர்ப்பேன்
மன்பதை புன்னகை பூக்கும்!

கிருதயுகம்

1983/8

இராஜவீதி,
திருநெல்வேலி கிழக்கு,
யாழ்ப்பாணம்.
சிறீலங்கா

அவரவரின் கருத்துக்கு
அவரவரே பொறுப்பாளி;
வேண்டாதவற்றை
விலக்கிவிடும் உரிமை
ஆசிரியருக்கு உண்டு.

நாணிடை வையேன்!

நித்தியம் செந்தமிழ் காப்பேன் - அம்மா
நீசனாய்ச் செத்திட மாட்டேன்.

சித்திரவதைகள் செய்தாலும் - இன்பச்
செந்தமிழ் என்னுயிர் என்பேன் - அதனை
முத்திரை ஆக்கிஇவ் வாழ்வு - வலம்புரி
முத்தென வைத்திடச் செய்வேன்.

நித்தியம் செந்தமிழ் காப்பேன் - அம்மா
நீசனாய்ச் செத்திட மாட்டேன்.

ஆயிரம் ஆயிரம் சதிகளில் மாட்டி
ஆக்கினை செய்தெனை அழித்திடும் போதும்
போயிரந்து அற்பர்கள் காலடி வீழ்ந்து
போகங்கள் கண்டுனை நாணிடை வையேன்.

நித்தியம் செந்தமிழ் காப்பேன் - அம்மா
நீசனாய்ச் செத்திட மாட்டேன்.

- கவி

பாரிய இழப்பு

பேராசிரியர் கலாநிதி க. வித்தியானந்தன்
துணைவேந்தர் யாழ்ப்பல்கலைக் கழகம்

பேராசிரியர் கைலாசபதியை எனது மாணவனாக, பத்திரிகை ஆசிரியனாக, பல்கலைக்கழக ஆசானாக, ஆராய்ச்சியாளனாக, இலக்கியவாதியாக, நிர்வாகியாகக் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக நான் அறிந்திருக்கிறேன். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகப் பயின்ற காலத்து எனது அபிமானத்துக்குரிய மாணவனாகத் திகழ்ந்தார். நான் தயாரித்த நான்கு நாடகங்களில் நடித்துக் கலையுலகிலே அறிமுகமானார். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்க இத்தழாகிய இளங்கிதிரிற் பல கட்டுரைகள் எழுதிவந்தார். பல்கலைக்கழகத்திற் கலைத்துறையிலும் எழுத்துத் துறையிலும் பெற்ற அனுபவம் அவரது பிற்காலக் கலை இலக்கியத் தொண்டிற்கு அடித்தளமாக இருந்தது.

கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாகத் தனிவளர்ச்சி பெற்ற நவீன இலக்கியம், முதல் அவர நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் தமிழ் உயர்கல்வியாளரின் கவனத்தைக் கவரவில்லை. மரபுவழித் தமிழறிஞர் மத்தியில் இவை பற்றிய ஒரு தீண்டாமை நிலவிவது. இந்நிலையில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறை பல சாதனைகளை நிலைநாட்டியது. பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை மாணவருக்குக் கற்பிக்கும் போது பாரதிக்கு முன்னும் பின்னும் எழுந்த கவிதை இலக்கியம் பற்றியும் வசன இலக்கியம் பற்றியும் விரிவாகப் போதனைகள் நடத்தியது. இலக்கிய விமர்சனம் பற்றியும் கற்பிக்கப்பட்டது. இந்த அடிப்படைக்கல்வியும் தினகரன் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியபோது எடுத்த முயற்சிகளும் இவரை ஒரு சிறந்த இலக்கியவாதியாகப் பணி செய்ய வழிவகுத்தன.

இவ்வகையில் நவீன இலக்கியங்களை மதிப்பிடும் படைப்பாளிகளை வழிநடத்தியும் வந்தார். திறனாய்வு செய்து மதிப்பிடும் பொழுதே வழிகாட்டுபவராகவும் விளங்கினார். தாம் சார்ந்து நின்ற பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், இலக்கியத் திறனாய்விலே சமூகவியல் நோக்கினை வலியுறுத்தினார். இலக்கியத்தில் உருவத்தைவிட உள்ளடக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பேராசிரியர். இலக்கியத்திற்கு ஒரு சமூகப் பணி உண்டென்று அவர் திடமாக நம்பினார்.

சமகால இலக்கியங்களை மதிப்பிட்டமை என்ற வகையில் ஈழத்து எழுத்தாளரால் எழுதப்பட்ட நாவல்களுக்கும், கவிதைத் தொகுதிகளுக்கும், நாடகத் தொகுதிகளுக்கும், சிறுகதைத் தொகுதிகளுக்கும் வழங்கிய முன்னுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

தமக்கென ஒரு கோட்பாட்டை வரித்துக் கொண்ட போதிலும் அதனோடு உடன்பாடற்றவர்களை இலக்கியகாரர் என மதித்தனர். தனது அணியைச் சாராதவர் படைப்புகளுக்கும் முன்னுரை அளித்தனர். இது முற்போக்கு இலக்கியகாரர் மத்தியில் ஒரு கசப்பையும் ஏற்படுத்தியது.

வழிகாட்டி என்ற வகையில் ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியத்தின் தலைமைச் சிந்தனையாளனாக விளங்கினார். அதனுடைய கடந்த முப்பது ஆண்டுகால வளர்ச்சியில் தன்னுடைய இலக்கிய வாழ்க்கையைப் பிணைத்துக் கொண்டார். தனது ஆளுமையினால் அவ்வியக்கத்தைத் தன்னையே மையமாக வைத்து வளர வழிகாட்டினார்.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய உலகம் அனைத்துலகக் கவனத்தைக் கவரத் தொடங்கிய தொடக்கநிலையில் ஏற்பட்ட இழப்பு பாரிய இழப்பாகும். கைலாசபதி விட்டுச் சென்ற வழிக்கொரு புதிய தலைமுறை உருவாவதற்கு உழைப்பது எமது கடமையாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விண்ணுக்கு

காங்கேசன்துறை

6-1-83

விடுத்த கடிதம்

விண்ணாடு சென்றடைந்த கைலாச பதிக்கு
என்னைஇருள் மூடவைத்த இழப்புக்கு நொந்து
கண்ணீரில் வரைகின்றேன் கடிதம்இது ஊனக்
கண்ணுள்ளும் ஞானவிழிக் கண்ணுள்ளும் நிற்பான்:

இயற்கைவிதி இதுஎன்று எளிதாகச் செர்ல்வர்
இதயத்தின் துல்லியங்கள் இடர்ப்படுவ தறியார்.
இயற்கைதரும் எழிலெல்லாம் வாரியுண்டு வாணன்
வளர்த்துவரும் ஆத்மாவே துடிக்கிறது கைலாள்!

காங்கேசன் துறைநீலக் கடலாழி யோரம்
கண்ணீரும் தண்ணீரும் சங்கமிக்க நிற்பேன்
நீங்காத பாசத்தான் நிகரில்லா அறிஞன்
நித்தியங்கள் இல்லைஎன நினைவூட்ட அழுவேன்!

எண்ணற்ற சுவடிகளை இரையுண்ட திமிரால்
எக்காளம் இட்டுலவும் இந்துசமுத் திரமே
கண்ணற்ற எமதூதர் கண்களிலே பட்ட
கைலாசின் இழப்பாலே கவல்வாயோ கடலே!

அலைமேலே அலையாக விலாஓடியச் சிரித்து
அண்மித்தென் காலடியில் மூச்சிழக்கும் கடலே
மலைமேலே தீபம்என மாண்புற்றான் மகிமை
மறுகரையும் சொல்லிவைத்து மகிழ்வாயோ அலையே!

வலம்புரியைச் சுழித்தெடுக்க வயிறுநொந்து பொங்கி
வான்முகடு வரைஉயர்ந்து ஆர்ப்பரிக்கும் கடலே
நலம்புரிந்த வலம்புரியின் முத்தைவிதி பறிக்க
நாவசையாய் நல்லவள்போல் நடிப்பதுஉன் இயல்போ?

பாரெல்லாம் அளந்துவரும் பரந்தஅனு பவங்கள்
பாறகடலே உனக்குண்டு. பவிசிழந்து கேட்பேன்
ஊரெல்லாம் உலகெல்லாம் வாழவைக்கும் ஒருவன்
உயிர் தன்னைப் பறித்தெடுக்கும் விதியும் ஒரு விதியோ?

அலைகளினால் மொத்துண்டும் உன்னழகில் மயங்கி
அனவரதம் அழகுறவுக் கேம்பலிப்பேன். கல்விப்
புலிகளுக்கும் புதிரான தமிழ்விரகன் கைலாஸ்
பொன்னுடல அஸ்தியுண்டு புகழுடலும் பெற்றாய்!

சங்கநிதி உளதென்று சங்குதும் கடலே
சஞ்சலத்தின் அடிவிளிம்பில் தளம்புகிறேன்! உனக்குச்
சங்கைமிகு கைலாச பதியினது தனித்வம்
சாற்றிடுவேன் செவிமடுப்பாய்! சலனங்கள் வேண்டாம்.

வளைவான நெளிவான கதியாலை வெட்டி
வளர்தருவை நெறியோடி வளரவிடல் போல
இழிவான வழுவான சிந்தனைகள் களைந்து
இலக்கியத்தை நெறிசெய்து இதமாக வளர்த்தான்!

ஐம்பதுகள் அறுபதுகள் எழுபதுகள் எல்லாம்
வெம்பிவிழும் நிலைகண்ட இலக்கியத்தை மனிதம்
தெம்புபெறும் சமதர்மப் பூங்காவின் வாசல்
திசைதிருப்பி வலுவூட்டி மெருகூட்டி வைத்தான்!

தினகரனுக் கொளிகொடுத்த மானுடத்தை என்கும்
தேடித்தான் பார்ப்பாயோ திக்கெட்டும் நுழைவாய்.
தனிமனிதப் பேரால விருட்சத்தின் கீழே
தரிசனங்கள் பெற்றஇள மட்டங்கள் அனந்தம்!

இரவுபகல் உறங்காமல் வாசிக்கும் படிக்கும்
எல்லோரும் கைலாச பதியாவ தில்லை
புழுவரியாச் சிந்தனையும் புலமைநலப் பொலிவும்
புதியவிதி செய்புனித உந்தலுமே கைலாஸ்!

முன்னுரைகள் ஆசியுரை வழங்குவதால் ஆரும்
முதல்தரத்து அறிஞர்என மூளைஇடம் தராது.
தன்னுரையைத் தருக்கநெறி பிசகாமல் தந்த
தகைமையுடன் சவிகற்ப ஞானமுமே கைலாஸ்

தாளுமைகள் தடம்புரளல் தலைமறைவிற் சிமிட்டல்
தலைத்தடிப்பு அழுக்காறுத் தரித்திரங்கள் அற்ற
ஆளுமைக்கும் அற்த்தெளிந்த அறிவுக்கும் தூய
ஆய்வுக்கும் கைலாச பதியென்று ஒருபேர்!

திருமாலும் பிரமனுமே தேடமுடி யாத
அடிமுடியைத் தேடி அதில் வெற்றியுமே கண்டான்!
தருவாரும் பெறுவாரும் இல்லாத வாழ்வுத்
தத்துவத்தி னுட்புகுத்தார்க் கிலக்கியமே சிவனும்!

எடிபெண்ணே! ஏகாந்த மாயவலை தூண்டில்
எறியாமல் என்னுயிரைப் பிடித்துவக்கும் எழிலீ!
பிடிசாம்பல் ஆகிவிட்ட பெருந்தகைகள் நண்பன்
பீடுபுகழ் பேசாவன் வாழ்வென்ன வாழ்வோ?

கருணைமுகில் சொரிகின்ற அமுதநீர் வெள்ளம்
கலந்ததுமே அதனையுடன் உப்பாக்கிக் களிக்கும்
சிறுமதியும் உனக்குண்டு அதனாலே கைலாஸ்
செய்ப்பணியைச் சவராக்கிச் சலிக்காதே கவனம்!

ஞானிகளும் வானிகளும் வாய்விட்ட வாய்மை
ஞாலங்கள் உளவரைக்கும் வாய்மையே அதனைக்
கூனல்களும் கோணல்களும் குரலிட்டுக் குரவைக்
கூத்தாரும் போதெல்லாம் குறுக்கிட்டுக் கூவாய்!

விண்தொட்டு வினையாரும் விந்தைமிகுங் கடலே
விண்ணாடு வாணிபுரம் பாரதியின் பக்கல்
மண்விட்டு வந்துறையும் கைலாசின் கையில்
மனங்கோண வகையாக மடல்இதனைக் கொடுப்பாய்!

மூன்றுபத்து ஆண்டுவரை எனநினைவு கைலாஸ்
முல்லைமலர்ச் சிரிப்போடு என்னைவர வேற்றாய்
வான்புகுந்த பேராள! அன்றுதொட்ட பாசம்
வளர் திங்கள் ஆனதன்றி வடுக்கண்ட தில்லை.

'மடிப்பிச்சை' எடுக்காத மனவளத்து நானும்
மதிப்பிச்சை கொடுக்கின்ற வினைவளத்து நீயும்
தெருப்பிச்சை எடுக்காமல் மனிதங்கள் மலரும்
கிருதபுகக் கிளர்ச்சியிலே ஒன்றுபடல் ஆனோம்!

முதற்காட்சி உளக்காட்சி அதனாலே நாமும்
முகமன்கள் கைக்கிளைகள் இல்லாமற் கலந்தோம்.
சிலமந்தி அலமந்து கிளைதாவல் போல
சிறுமதிக்கு இரையாகி உளம்நொந்த தில்லை.

வழியனுப்பும் வேளையிலும் வாசலிடை நின்றும்
வருங்காலப் பணியாக 'வாணி'கதை கதைத்தோம்;
ஒளிவறியாய் புத்திமதி பலவுரைத்தாய் நாங்கள்
உவப்பாகத் தலைக்கூடி உணர்வுள்ளப் பிரிந்தோம்!

பாம்பின்கால் பாம்பறியும் பழமொழியின் விளக்கம்
பாவம்எனக் கேதெரியும் என்றொரு நினைப்பு
பாம்பின்கால் நீயறிந்து பாடறியும் பண்பு
பாசிடத்து யாரிடத்தும் கண்டறியேன் கைலாஸ்!

மனந்திறந்து பாராட்டி ஆய்வுலகில் மேலும்
 அதிசயங்கள் நிகழ்த்துங்கள் எனவாழ்த்தும் சால்பு
 இனம்வெறிக்கும் சிலரிடத்தும் காண்பதில்லை உலகில்
 இன்றில்லாப் பெருமைக்கு நீயும்இலக் காணாய்!

எத்தனையோ காரியங்கள் மனம்விட்டுப் பேசி
 ஏற்றங்கள் இறக்கங்கள் எவற்றிலுமே கலந்தோம்
 முத்தான சிந்தனையால் இலக்கிய தேவதையை
 முதல் மூர்த்தி யாகநிதம் வழிபாடு செய்தாய்!

நவம்பர்பதி றோராம்நாள் நீவதியும் வீதி
 நாங்கள்குடி புகுந்துகொண்ட நன்மனைக்கு வந்தாய்
 உவந்தபல அநுபவங்கள் வழங்கினாய் நயந்து
 உன்னைவழி அனுப்பிவைத்தேன் விதிஓட்டம் உணரேன்!

சர்வசக்தி யாய்நின்ற தமிழ்ப்பணியின் வேகம்
 சர்வமங்களம் என்று சார்ந்தவர்கள் அறிவர்
 சர்வத்தின் உயிர்என்ன பாடுகளைப் படுமோ?
 சர்வசக்தி அபிராமி அவனைநிதம் காப்பள்!

புத்தபக வான்மொழிந்த போதனையை நினைவேன்
 புவிவாழ்வின் மர்மங்கள் புலப்படுதல் உணர்வேன்
 வைத்தநிதி வட்டியுடன் வளர்ந்துவரும் ஞான
 வள்ளலடி நீஅமைக. வணக்கம் வீரகத்தி.

கலி அழிக! கிருதம் எழுக!

‘இராசநாயகம்’
 கருவெட்டி.

வீரசோழியம்

ஓர் அறிமுகம்

க.வீரகத்தி

தொல்காப்பியம் எழுந்து ஏறத்தாழ ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்-கி.பி.11ல் எழுந்தது வீரசோழியம். நூலாசிரியர் புத்த மித்திரனார். “பொன்பற்றி மன்புத்த மித்திரனே” என்ற பாயிரச் செய்யுட் பகுதியால் இவர் பொன்பற்றி ஊரினர் என்பதும், பொன்பற்றி காவலர் என்பதும் “ஆயுங்குணத்து அவலோகிதன் பக்கல் அகத்தியன் கேட்டு, ஏயும் புவனிக்கு இயம்பிய தண்டமிழ்” என்பதால் புத்தமதம் சார்ந்தவர் என்பதும் அறிய முடிகின்றது. புத்தமித்திரனார் என்ற பெயரோ/புனைபெயரோ இம்முடிவை அழுத்தி நிற்கின்றது. வீரசோழியத்தை முதன்முதலாகப் பதிப்பித்த சி.வை.தா. அவர்கள் சமணமதத்தைச் சார்ந்தவர் எனக் குறிப்பிடுவர். கலைக்களஞ்சியம் ஓரிடத்தில் பௌத்தர் எனவும் (தொகுதி 7. பக். 427), பிறிதோரிடத்தில் இந்நூலாசிரியரும் உரையாசிரியரும் சமணர்களே (தொகுதி 9. பக். 449) எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. ஆயினும் சமணர் என்ற கருத்து எடுபடவில்லை.

கி. பி. 1063-1070 காலப்பகுதியைச் சார்ந்தவன் வீரராசேந்திரசோழன். தமிழில் அடங்காத ஆர்வமும் பற்றும் கொண்டவன். தமிழ் என்றாலே வீரராசேந்திரசோழன் எனக்கருதும் அளவுக்கு அவன் தமிழார்வமும் அறிவும் தமிழ்ப்பணிக்குத் தன்னை ஆளாக்கியவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இன்னும், வீரசோழிய ஆசிரியர் அவன் மேற்கொண்ட நல்லுறவு காரணமாகவும் தாம் எழுதிய இலக்கண நூலுக்கு வீரசோழியம் எனப் பெயரிட்டுக் கொண்டார் போலும்! அல்லது இந்நூலின் தன்மையை நோக்க, தமிழியலியம் எனப்பெயர் வைத்திருக்கலாம்போல் பொருத்தமாகத் தோற்றுகிறது.

(அ) எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி ஆகிய ஐந்திலக்கணங்களும் தனித்

தனி அதிகாரங்களாக இலக்கணம் இயம்பிய முதற்பெருமை வீரசோழிய ஆசிரியருக்கே உரியது. தொல்காப்பியத்துக்குப்பின் வீரசோழியத்துக்குமுன் வேறுசில இலக்கண நூல்கள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் தொல்காப்பியத்துக்குப்பின் நமது கைக்கெட்டிய நூல் வீரசோழியம் ஒன்றேயாகும். அதனால் தொல்காப்பியத்துக்குப்பின்பு மொழிவளர்ச்சியிலும் தேக்கத்திலும் மொழி என்னும் ஜீவநதிப்படுக்கைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை நாம் அறிந்திட உறுதுணையாய் இருப்பது வீரசோழியம் ஒன்றுமே!

(ஆ) தன்காலப்பேச்சுத்தமிழின்மூச்சு வீரசோழிய ஆசிரியரில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் போல் வேறெந்த இலக்கணநூல் ஆசிரியரையாவது பாதித்துள்ளது எனச் சொல்வதற்கில்லை. பேச்சுத்தமிழின் பொதுமை ஓட்டங்களைத் தெரிந்து கொண்ட புத்தமித்திரனார் அவற்றைத் தம்நூலில் அப்படியே கையாளத் தவறவுமில்லை. சான்றாக, நிகட்சி (66) தமிழ்சொல் (7), புகட்சி (149), பன்மூன்று (17), பன்ஊன்று (24), கிடப்பின்களாம் (18) பொச்சம் (54) ஆதியானவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பேச்சுத்தமிழை அப்படியே எழுத்துத்தமிழுக்குக் கொண்டுவந்த முதற்பெருமையும் வீரசோழிய ஆசிரியருக்கு அளிக்கப்பட வேண்டியதே- இந்த நோக்கில் நூதனமான சில புணர்ச்சி விதிகளைக்கூற அவர் தயங்கவுமில்லை.

(இ) தொல்காப்பியனார் தனித்தனியான சொல் உறுப்புக்கள் (அகப்பாட்டுறுப்புக்கள்) பற்றி சிலசில மூலங்களைத் தெரிவித்தாரேயன்றி, சொல்லுறுப்பியல்/பதவியல் என ஒன்று கண்டாரில்லை. சொற்புணர்ச்சிகளுக்கிடையில் மெய்ப்பிறிதாதல், தோன்றல், குன்றல் என்ற விகாரங்கள் ஏற்படலாம் எனக் குறிப்பிட்டார் தொல்காப்பியனார். வீரசோழியமோ இம்மூன்று

விகாரங்களும் சொற்களுக்கிடையிலும் ஏற்படும் 'ஓரே மொழிக்களையும் உலகிற்கு ஒப்பின் மும்மை விகாரம் தந்து எய்திமே' எனக் குறிப்பிட்டது மாத்திரமல்ல, தாது, காலஇடைநிலை, விசுதி என்பவற்றை எடுத்தோதிய முதற்பெருமையையும் வீரசோழியம் விளக்கிக் கொண்டது. வீரசோழிய ஆசிரியர் தாதுப்படலம் கிரியா பாதப்படலங்களில்குறிப்பிட்டவற்றைத்தான் நன்னூலார் சுத்திகரித்து செம்மைப்படுத்தி, தமிழ்மயப்படுத்தி பதவியல் என ஓரியல் கண்டார். இம்முயற்சி குறிப்பாக அடிச்சொல் பற்றிய முயற்சி சுன்னகைம் குமாரசுவாமிப் புலவரால் வினைப்பகுபத விளக்கம் என்ற ஆய்வுநூல் மூலம் முழுமைத்துவம் பெற்றுள்ளதற்கு குறிப்பிடுவதில் தவறென்றுமில்லை.

(ஈ) ஆசிரியர் காலத்தில் வடமொழி மதமொழியாக பாரதம் முழுவதும் வியாபித்து நின்றது. தமிழ்நாடு இதற்கு விலக்காகவில்லை. "மதத்தில் பொலியும் வட சொல்" (83) என வீரசோழியம் குறிப்பிட்டதிலிருந்து வடமொழிச் செல்வாக்கின் பாதிப்பை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். தமிழ்அறிஞர்கள் வடமொழியையும் படிக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே தமிழ்மரபையும் வடமொழி மரபையும் பக்கம் பக்கமாக வைத்து, முதன்முதலாக ஒப்பியல் நோக்கில் ஒரு தமிழிலக்கணம் எழுதிய முதற்பெருமைக்கும் புத்தமிழ்திரை உரியவராகி விட்டார். அன்றி, இவ் இருமொழி இலக்கணங்களையும் ஒன்றிணைக்கும் முயற்சியில் மித்திரனார் ஒரு பொழுதும் முற்றாக மினைக்கடவில்லை. (இலக்கணக் கோட்பாடுகள் பற்றிச் சில முரண்பாடுகள் உண்டு. (அவை தனியாக ஆராயப்படும்) "வடநூல் மரபும் புகன்று கொண்டே" (பாயிரம்) என்ற பூர்வ பீடிகையுடன் தொடங்குவதை உள்ளங்கொளல் வேண்டும்.

(உ) இத்துணை முதற்பெருமைகளைத் தேடிக்கொண்டது வீரசோழியம். இலக்கணக் கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்வதற்கு இது போன்ற இலக்கணநூல் வேறேதும் இல்லை எனக்கருதலாம். இதனாற்போலும் வரலாற்றுப் பேராசிரியர் ராண நீலகண்ட சாஸ்திரிகள், 'தமிழ் இலக்

கணக் கொள்கையின் வரலாற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் மாணவனுக்கு ஆர்வத்தை உண்டாக்கும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது' எனத் தாம் எழுதிய தென்னிந்திய வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். வரலாற்றுப் பேராசிரியர் ஒருவருக்குப் புரிந்து கொண்ட உண்மை நமது மூத்ததலைமுறை மொழியியல் அறிஞர்கள் சிலருக்குப் பிடிபடவில்லை. உள்வீதியைச் சுற்றிவந்து விட்டு சாமியைத் தொட்டுக் கும்பிட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் எனக் கூறுவது போல் அமைந்துள்ளது இவர்கள் சிந்தனைகள்.

நன்னூலார் வழிநின்று வீரசோழியம் ஒரு சார்புநூல் எனக்குறிப்பிடுவர் அதனை முதன்முதலாக அச்சிற் தந்த சி. வை. தா. அவர்கள். சூத்திரம், ஓத்து, பிண்டம் என்ற அடிப்படையில் இலக்கண நூல்களைச் சிறுநூல், இடைநூல், பெருநூல் எனத் தொல் காப்பியப்பாயிர விருத்தியில் சிவஞான முனிவர் குறிப்பிட்ட பிரிவுகளில், வீரசோழியத்தை ஒரு பெருநூல் எனக் குறிப்பிடலாம். இன்னும் பொருத்தமாகக் குறிப்பிடுவதானால் வீரசோழியம் பின்எழுந்த இலக்கண நூல்களுக்கெல்லாம் ஒரு மூன்றோடி நூல் என்றே இனங்காண வேண்டும்.

பின்வந்த இலக்கண நூல்களில் நன்னூல் இலக்கண விளக்கம் ஒருவகையின. பிரயோக விவேகம், இலக்கணக் கொத்து பிறிதொரு வகையின. தொன்னூல் விளக்கம் மற்றொரு வகையது. மூலகைப்படும் இந்நூல்களுக்கெல்லாம் வீரசோழியம் ஒரு முன்னோடி நூல் எனக் குறிப்பிடுவதே சாலப் பொருத்தமாகும்.

இனி, வீரசோழியம் பற்றிய அதிக அளவு, தவறான மதிப்பீடுகளைக் கவனிப்போம். மொழித்தூய்மை வாதம், தூய்மை வாதிகளைப் பிரியப்படுத்தும் பிரீதி, முழுக்க முழுக்க வீரசோழிய உரையாசிரியரை நம்பிய தன்மை அதாவது மூலநூற்பாக்களை நேரடியாக அணுகாமல் விட்டமை போன்ற காரணிகள் தவறான மதிப்பீட்டுக்குரிய அடிப்படைகள் ஆகலாம். முதலில் அறிஞர்கள் சிலரால் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கலாம்.

(அ) வடமொழியைப் பின்பற்றித் தமிழ் வினைச்சொற்களுக்கு பகுதிகளைப் புதியனவாகப் படைத்துக் கொள்க என வீரசோழிய ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

(ஆ) வடமொழி இலக்கணம் தமிழுக்கும் பொருந்தும் என்று கூறி வடமொழிக் குறியீடுகளையே வீரசோழியம் அமைத்துக்கொண்டது.

(இ) பழந்தமிழ் இலக்கண மரபைப் புறக்கணித்து வடமொழி இலக்கணக் கொள்கைகளைத் தமிழ் மொழியில் புகுத்தியுள்ளமை.

இம் மதிப்பீடுகள் பற்றித் தனித்தனி யாகச்சிந்திப்போம்.

முதற் பிரிவுக் கருத்தை (அ) முதன்முதலாக வெளியிட்டவர் டாக்டர் மு. வரதராசனார். அவர் தமது மொழிநூலில் சொல்வது:

...இவ்வுண்மை உணராத வீரசோழிய ஆசிரியர் வடமொழியைப் பின்பற்றி தமிழ் வினைச்சொற்களுக்குப் பகுதிகளைப் புதியனவாகப் படைத்துக் கூறலானார். அடிக்குறிப்பாக, தமிழ்ச் சொல்லுக்கெல்லாம் வடநூலே தாயாகி நிகழ்கின்றமையின், அங்குள்ள வழக்கெல்லாம் தமிழுக்கும் பெறும் என்ற வீரசோழிய உரையாசிரியரின் கருத்தையும் கொடுக்கத் தவறவில்லை. இதே கருத்தை தமிழ் வரலாற்று இலக்கணத்தில் அதன் ஆசிரியராகிய கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். மு. வ. அவர்கள் அடிக்குறிப்பாகக் குறிப்பிட்டதை வேலுப்பிள்ளை நூலுக்குள்ளேயே சேர்த்துக் கொண்டதுதான் உள்ள வேறுபாடு. (தமிழ் வரலாற்று இலக்கணம் 1966 பக். 98) அடிச்சொல் பற்றியது தவிர, வேலுப்பிள்ளை வரலாற்றிலக்கணத்தில் பிறிதோரிடத்தில் (1966 பக். 102) வடமொழி மரபைப் பின்பற்றுவதாக மற்றொரு செய்

தியையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்: வீரசோழிய ஆசிரியர் இடை நிலையையும் விகுதியையும் பிரித்துக் கூறாமல், பல இடங்களிலும் சேர்த்தே கூறுகின்றார். சங்கத மொழியிலுள்ள தி, கி, மி என்பன காலமும் இடமும் உணர்த்துவதால், தமிழிலும் ஈறுகள் காலமும் இடமும் உணர்த்தவேண்டும் என்று கருதியிருக்கிறார் போலத் தெரிகிறது:

நல்வது. முதலில் அடிச் சொல் பற்றிய மதிப்பீடுகளைக் கவனிப்போம். அடிச்சொல் பற்றி வீரசோழியம் குறிப்பிடும் நூற்பா பின்வருமாறு உள்ளது:

மன்னியசீர் வடநூலில் சரபச
என்றுவந்து
துன்னிய தாதுக்களின் போலி
போலத் தொகுதமிழ்க்கும்
பன்னிய தாதுக்களைப் படைத்
துக்கொள்க; முன்னிலையில்
உன்னிய ஏவல் ஒருமைச்சொல்
போன்று உலகிற்கொக்கவே.
(நூற்பா. 60)

மேற்படி நூற்பாவில் 'படைத்துக்கொள்க' என்று கூறினார் அல்லாமல் புதியனவாகப் படைத்துக்கொள்க என ஆசிரியர் கூறவில்லை. 'புதியனவாக' என மு. வ. கற்பனை செய்து கொண்டார். படைத்தல் பல பொருள் ஒரு சொல். சோற்றை ஆக்குதல் வேறு, சோற்றைப் படைத்தல் வேறு. இங்கு வீரசோழியம் குறிப்பிடும் 'படைத்தல்' சோற்றைப் படைத்தல் போன்றது. பாவனைக்குத் தக்க தாகச் செய்தல் என்பது கருத்து. 'படைத்துக்கொள்ளே', 'இயற்றிக்கொள்ளே' எனக் கையாளுதலே ஆசிரியரின் நூற்பா நடை எனத் தெரிகிறது. அன்றி, இல்லாததை உண்டாக்க முடியாது என்ற உண்மை தெரியாதவர் அல்லர் புத்தமித்திரனார். சர, பச என இரு மாதிரிகளை இன்னொரு மொழியில் இருந்து தருவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? மற்றது, உரையாளரின் கருத்து ஒரு பொழுதும் நூலாசிரியரைக் கட்டுப்படுத்தமுடியாது. பெருந்தேவனார் அப்புடி எழுதிய தற்கு, புத்தமித்திரனார் எந்த வகையிலும் பொறுப்பாளர் அல்லர்.

வரலாற்று இலக்கண ஆசிரியர் குறிப்பிடும் இடைநிலையையும் வித்தியையும் பிரித்துக் கூறாமல் இணைத்துக் கூறுவது பற்றிய கருத்தும் சரியற்றதாகவே தெரிகிறது. வீரசோழிய ஆசிரியர் பகுதி, விசுதி. இடைநிலைகளைக் குறிப்பிடும் வகையில் இரு அடிப்படைகளைக் கையாண்டுள்ளார். ஒன்று, ஒரு சொல்லில் அடிச் சொல்லை ஒரு பகுதியாகவும், அடிச் சொல் தவிர்ந்த இடைநிலை விசுதிகள் அனைத்தையும் மறுபகுதியாகவும் குறிப்பிடுவது. மற்றது, கால இடைநிலைகளையும் விசுதிகளையும் பிரித்துப் பிரித்தும் குறிப்பிட்டுள்ளது. முதற் பிரிப்பு விளக்கவியல் பொறியியலாளர் கருத்துக்கும் ஏற்றதாக உள்ளது (அடிச்சொல் + அடிச்சொல் அல்லாதன). இவற்றினூடேயும் 1728இல் வெளியிட்ட கொடுத்தமிழ் இலக்கணத்திலும், 1730இல் வெளியிட்ட செந்தமிழ் இலக்கணத்திலும் வீரசோழிய ஆசிரியர் பிரித்தவாறே வீரமாமுனிவரும் கால இடைநிலைகளையும் விசுதிகளையும் சேர்த்து ஒன்றாகப் பிரித்துள்ளார். ஆகவே வடமொழிச் சங்க தத்தைப் பின்பற்றித்தான் வீரசோழிய ஆசிரியர் அடிச்சொற்கள் பற்றியும் கால இடைநிலைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டார் என்பது எவ்வகையிலும் பொருத்தமாக இல்லை.

அடுத்து 'ஆ' பிரிவு பற்றிய குறிப்புக்களைப் பார்ப்போம். இக்கருத்தை வெளியிட்டவர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள். (இலக்கணச் சிந்தனைகள் 1956. பக். 125) வையாபுரியார் கருத்தில் ஓரளவு உண்மை உண்டு. அது இலக்கணக் குறியீடுகள் பற்றியது. அதுவும் முழுக்க முழுக்க வீரசோழிய ஆசிரியரைச் சார்ந்தது ஆகாது. வீரசோழிய உரையாளரும் கணிசமான அளவுக்கு வடமொழிக் குறியீடுகளைப் புகுத்தியுள்ளார் சான்றாக 'கிரியாபதப் படலம்' என்றதையே குறிப்பிடலாம். வீரசோழிய ஆசிரியர் இப்படல முதல் நூற்பாவில் 'தொழிற்பதம்' என்றே குறிப்பிடுகின்றார் அல்லாமல் கிரியாபதம் எனக் குறிப்பிடவில்லை. எனவே வீரசோழிய இலக்கணக் குறியீடுகள் பற்றிய விளிவான ஆய்வு அவசியமாகும். புதிய புதிய சிந்தனைகளை உள்வாங்கும் பொழுது புதிய புதிய குறியீடுகளும் தேவையாகின்றன. இதனாலே மொழி வளர்ச்சி அன்றி வீழ்ச்சியடை

வதில்லை. வேண்டுமென்றால் குறியீடுகளை மாற்றிக்கொள்ளலாம். பின்வந்தோர் மாற்றிக்கொண்டனர். இதற்காக வீரசோழிய ஆசிரியர் நமது மொழிக்கு ஆற்றிய பெரும் பணியை இழந்துவிடமுடியாது.

இறுதியாக மூன்றாவது (இ) பிரிவு பற்றிய கருத்தை அதிகமாக நிராகரித்து விடலாம். இலக்கணக் கோட்பாடுகள் பற்றிய சில தவறுகள் உண்டுதான். அவை தனித்தனியாக ஆராயப்படும். அது வடமொழி இலக்கணத்தையும் தமிழ் மொழி இலக்கணத்தையும் ஒன்றிணைக்கச் செய்த முயற்சி எனப்படுவது. 'வடசொற் கிடப்பு' (83) அறிந்து எழுதவேண்டும் என்பவரா ஒன்றிணைக்க முற்படுவர்? 'தப்பா வடவெழுத்தைத் தனிர்ந்து' (142) என்று செய்யுள் செய்ய வேண்டும் என்றவரா வடமொழியை நேசிப்பவர்?

தெற்றி வழக்கொடு தேர்ந்துணர்வார்க்கு
இன்பம் செய்யல் இன்றி
பற்றி வடநூலெழுத்துக்களோடு பயின்று
உரையில்
மற்றிவையில்லென்று வாங்கவும் பட்டுப்
பொருண் மருண்டிப்
பெற்றி யுடைச் சொல் பழித்த
உறுப்பென்று பேசுவரே. (143)

இப்படி நூற்பா செய்பவரா தமிழை வடமொழிக்குத் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பவர்? புத்தமிழ்திரனின் தமிழ்ப்பற்று எங்களுடைய தமிழ்பிமானத்திலும் பார்க்க விஞ்சிநிற்பதைக் காணலாம், கால தேச வர்த்தமானத்துக்கு உட்பட்டுத்தான் வீரசோழிய ஆசிரியரும் சிந்தனைகளைப் பகிர்ந்தனிக்கமுடியும்.

(5)

தொல்காப்பியர் போலல்லாது வீரசோழிய ஆசிரியர் தமது இலக்கண நூலைக் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பு அமைப்பில் எழுதியுள்ளார். கட்டளைக் கலித்துறைக்கு காரிகை என்றும் பெயர் உண்டு. காரிகை பெண் என்ற பொருளையும் தரும். பெண்களை விளித்துச் சொல்வதாகவே நூற்பாக்கள் அமைந்துள்ளன, கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் அதிகம் செய்திகளை செறிக்க முடி

கின்றது. இன்னுமொரு காரணம் குறிப்பிடலாம். காரைக்காலம்மையார், ஆண்டாள் இவர்களுக்குப் பிற்பாடு பெண்கள் கல்வித்துறையில் அதிகம் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. மீண்டும் பெண்களைத் தமிழ்த்துறையில் ஈடுபடுத்தவேண்டும் என்ற சமூக நோக்கு பெண்களை விளித்து இலக்கணச்

செய்திகளை வெளியிட்டமைக்குக் காரணமும் ஆகலாம்.

எந்த வகையில் பார்த்தாலும் சரி, வீரசோழியத்தைப் புறக்கணித்து, தமிழ் மொழி வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வது தோல்வியில் முடிவதாக முடியும். இன்று உள்ள நிலையில் வீரசோழியம் பற்றிய மீளாய்வு மிக மிக அவசியமானதாகும்.

1981ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணம் வந்த ஓர் அமரிக்கர் எரியுண்ட நூலகத்தைப் பார்த்தபின் ஒரு கவிதை எழுதினார். கையெழுத்துப் பிரதி பேராசிரியர் கைலாசபதியிடம் போனது. 1982 ஆவணியில் அதை என்னிடம் தந்து, "தமிழில் மொழி பெயர்க்ககூடிய ஒருவரிடம் கொடுக்கலாம் என்று வைத்திருந்தேன்" என்றார் கைலாஸ், அவர் மறையும்வரை இதை உறங்கு நிலையில் வைத்திருந்த குற்றம் என்னுடையது. இம் மொழிபெயர்ப்பே கைலாசபதிக்கு நான் செய்யும் அஞ்சலியுமாகிறது.

--சோ. பத்மநாதன்

நம்பிக்கையென்ன நமக்கு?

சற்குவியல் மீது கால் சறுக்கும் ஓசையின்றி இப்பொழுது காதில் ஏதும் விழவில்லை சந்தையிரைச்சல், கோடி வாகனங்கள், சந்தடிகள் வந்து முட்டி, மோதி, கலந்து தேய்ந்(து), ஓய்கின்ற பகுதியிது; பாழாய், சுடுகாடாய், அமைதியொன்றே மிகுதியெனக் சுமந்து வீணே கிடக்கிறது! புத்தகத்தின் பக்கங்களைப் புரட்டுகின்ற ஓசையொன்றே நித்தியமாய் இருந்திடும் நீராய்க் கிடக்கிறது! நூற்றாண்டு கால முயற்சி நொடிப்பொழுதில் காற்றோடு போன காரணந்தான் யாரறிவார்?

ஆளும் பொறுப்பில் இருப்போர், அடிபணிந்து வாழ் மறுப்போரை வாட்டி யெடுக்கின்ற கதைதான் உலகெங்கும்! கலாசாரம் காலின்கீழ் மிதிபடுதல், அதிகார மேலாண்மை, விடுதலையைப் பறித்தல், —இவையெல்லாம் பலன்தருமா? மேன்மேலும், எதிர்ப்பு வெடிக்க ஏதுக்கள் ஆகாவா?

எந்தப் பண்பாடும் எந்த மனிதர்களும் இந்தவித மாய்நகங்கி அழிந்தவர வாறிலையே! நம்பிக்கை யென்ன நமக்கு?

வெவ்வேறு நாடுகளில் விளங்கும் பண்பாடுகள்தாம் இவ்வாறு பின்னோக்கித் தள்ளப்படுகையில், அம் மானிடர்கள் முன்னோக்கிச் செல்வார்; புதியவழி தானுதிக்கும்! அவர்கள் நடந்த தடங்களிலே இக்கொடுமை போலெதுவும் இனிமனித இதயங்கள் உட்புகவே ஒட்டோம்! தேர்விகளின் ஊடு, எமது வெற்றிப் பொழுது விடிக!

-Chris Newby

காதலின் யதார்த்தம்

க. ஆதவன்

(1)

இரண்டு கற்களை நூலால் இணைத்து
அந்த மின்கம்பங்களின் இடையில்
மின் கம்பிகளில் -
தொங்குவதற்காய்
எறிந்த சிறுவனின்
பிஞ்சுந் கனவுகளும்..... கற்பனையும்.....

அந்த முருங்கை மரத்தின்
சிறிய வெண்பூவில் கூட
தேனருந்த முயலும்
சொண்டு வளைந்த
கருங் குருவி -
பூவுதிர்ந்தபோது சிறகசைக்கும்சோகம்

நானும் ஓர் சிறுவன்தான்
என்னையும் அவனையும்
இலட்சியத்தால் இணைத்துத்
தூர எறிகிறேன்,
தொங்கட்டும்,
எங்காவது இச்சமூகத்தின்
கழுத்தைச் சுற்றட்டும். நெரிக்கட்டும்:
பிஞ்சுக் கனவுகளாய் கற்பனையாய்கூட
இருக்கட்டும். எனினும் -
எரிக்கட்டும் இவ்வமைப்பை.

இந்தச் சிறிய வெண்பூவில்கூட
தேனருந்த முயலும் என் பெற்றோர்.....
பூவுதிர்ந்தபோது சிறகசைக்கும்சோகம்,
பூவுதிர்ந்தது பூவின் பிழையா?
குருவியின் பிழையா?
கல்லெறிந்த சிறுவனை
மிரட்டுகின்ற "மீசைக்காரர்"
உதிர்ந்த பூவைச்
சபிக்கின்ற குருவிகள்.

கற்கள் இன்னமும்
தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.
காற்று வீசுகையில்
கம்பியைச் சுற்றும்.

(2)

காலம்
எப்பொழுதும் இப்படித்தான்.
சோவெனக் கொட்டும்மழை.
குடிசைகள் மிதந்து நீரில் தெரியும்.
வீடிழந்த மாணுடத்தின்
நாடிவழி கண்ணீர்.

காலம்,
இப்படித்தான்.
ஓடைநீர் கூடவற்றி அடிதெரியும்.
பாளம் பாளமாய்
நிலம் பிளந்து ஆவென
வானம் பார்க்கும்.

சிலவேளை-
எப்போதெனினும் எதிர்பாராது
தெரியாதது போல்
வரும் வஸந்தம்,
பெரும் மாணுட 'யானைப் பசிக்கு'
வஸந்தம் 'சோளம் பொரி' இடும்'
நுகரலுக்கான தயார் படுத்தல்கள்
முடியு முன்பே
முடியும் வஸந்தம்.
இப்போதைக்கு இதுபோதும்' என்பது
போல்.

'பெருமழையில் கோடையில்.....
தினக்கையில்
மனுக்குஞ்சே நீ
தந்த வஸந்தத்தை இராமீட்க'
காலமுனியின் சபதம் இது.

காலம் எப்பொழுதும்
இப்படித்தான்.
இல்லை,
காதல் எப்பொழுதும்
இப்படித்தான்.

கைலாசபதியின் பணியினை முன்னெடுத்துச் செல்ல

— என். சண்முகரத்தினம் —

கைலாசபதி ஒரு சகாப்தம். அவருடைய சிந்தனைகளால் தமிழ் இலக்கிய மரபு பல புதுமைகளைக் கண்டது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் போக்கு புதிய பாதையில் திரும்பவும் வீரியம் பெறவும் பெரும் பங்கினைக் கைலாசபதி ஆற்றினார் என்பது இலக்கிய உலகில் ஓர் பொது அபிப்பிராயம் அவருடைய பங்களிப்பினைத் தற்போதைய நிலையில் மதிப்பீடு செய்யும் சில முயற்சிகள் தென்படுகின்றன. அவர் தொடர்ச்சியாக பல கோணங்களில் வலுத்து, பல வரலாற்றுக் கட்டங்களில் மதிப்பீடு செய்யப்படுவாரென்பதில் ஐயமில்லை. கைலாசபதி பங்களிப்பினை மதிப்பீடு செய்யும் தகமை எனக்கில்லை. இந்தக் குறிப்பில் அவர் நமக்கு விட்டுச் சென்ற முக்கியமான ஆயுதங்களில் ஒன்றான கலை இலக்கிய விமர்சன முறையின் அடுத்த கட்டப் பிரயோகம் பற்றிய ஓர் கருத்தினை மட்டுமே முன் வைக்க விரும்புகின்றேன்.

கைலாசபதி புதிய முற்போக்குப் படைப்புக்கள் தோன்றவும், பரவவும் ஓர் உந்துகோலாக மட்டுமே இருக்கவில்லை. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினையே பொருள் முதல் வாதக் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்தார். பண்டைத் தமிழர் வாழ்வையும் வழிபாட்டையும் வர்க்க நோக்கில் பார்த்தார். மாபெரும் இலக்கியங்களின் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் வர்க்க வேர்களையும் சுட்டிக் காட்டினார். இதையெல்லாம் ஏன் செய்தார்? எனது அபிப்பிராயத்தில் அவர் தேடிநிலை நிறுத்த முயன்ற முக்கியமான தொன்று நவீன தமிழ் இலக்கிய மரபின் வளர்ச்சிக்கான ஓர் வரலாற்று அடிப்படையாகும். கைலாசபதி நீண்ட பார்வை கொண்ட புரட்சிகரச் சிந்தனையாளன். அவர் வாழ்ந்த காலத்துப் பணிகளை வரையறுக்கவும், எதிர் காலப் போக்கினைத்

தெளிவாக்கவும் கடந்த காலத்தை விமர்சிக்க முற்பட்டார். ஒவ்வொரு மக்களுக்கும் அவர்களுக்கே உரித்தான கலாச்சார வரலாறும் மரபுகளும் உண்டு. இவற்றை நன்கறிந்து அவற்றிடையே வரலாற்றின் முன்னோக்கிய இயக்கத்திற்கு வேண்டிய அம்சங்களை இனங்காணல் கைலாசபதியின் நோக்காக இருந்தது. இந்த அம்சங்களின் சேதனரீதியான தொகுப்பினையே அவர் நவீன மயமாக்கலின் அடிப்படையாகக் கொண்டார்.

கைலாசபதியின் இந்த அணுகுமுறையைப் புலப்படுத்த ஒரு குறிப்பிட்ட உதாரணம் வேண்டியதில்லை. அவருடைய கட்டுரைகளிலெல்லாம் இதைக் காண்கிறோம். ஆயினும் ஓர் சிறிய உதாரணத்தை இங்கு குறிப்பிடலாம். பழமை - புதுமை என்ற இரண்டினதும் இயங்கியல் ரீதியான உறவு பற்றி பாரதியார் பற்றிய கட்டுரைகளில் மிகவும் தெளிவாகக் கைலாசபதி குறிப்பிடுகிறார். பாரதி கண்ட இயக்கவியல் (திக்கதிர் 1982) என்ற கட்டுரை மட்டுமே இதை விளக்கப் போதுமானது. பாரதியின் கிருத யுகக் கனவுகள் கைலாசபதியின் விமர்சன பார்வையை நிறையக் கவர்ந்தன. பாரதியின் சிக்கலான, முரண்பாடுகள் மிகுந்த ஆளுமையை அவருடைய கவித்துவ நோக்குக் கூடாக ஆய்ந்தறிந்த கைலாசபதி பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“அன்றைய சமுதாயச் சூழலில் தமிழ்ப் பண்பாடு, இலக்கியம் என்பன மாற்றம் பெறவேண்டியிருந்தன என்பதை வரலாற்று அடிப்படையில் கிரகித்துக் கொண்டமையும், அதற்கும்மேலாக, மாற்றத்தின் இயக்கவியலை உள்ளுணர்வாய்ப் புரிந்துகொண்டிருந்தமையுமே பாரதியின் ஆற்றலுக்குப் பிரதான

ஆதாரமாகும்” [பாரதி கண்ட இயக்க வியல் இலக்கியச் சிந்தனைகள், 1983 பக்கம் 3.

மேலும் அதே கட்டுரையில்,

“பழமையின் நல்லம்சங்களையும், புதுமையின் இன்றியமையாக் கூறுகளையும் அளவறிந்து பயன்படுத்தவும், மாற்றத்தை மனமாரப் போற்றி வரவேற்கவும், சொல்லால் மட்டுமன்றி செயலாலும் தேவைவைச் சாத்தியமாக்க முற்படவும் பாரதியாருக்கு உறிதியும் தெளிவும் ஏற்பட்டிருந்தது வரலாற்றின் ஓட்டத்தைப் பற்றி அவருக்கு இருந்த ஞானமே யாகும்” (பக்கம் 10)

பழமையை முற்றாக நிராகரிக்கும் அராஜகக் கொள்கைக்கும் மார்க்சிசத்திற்கும் எதுவித தொடர்புமில்லை. அதேபோன்று பழமையைப் புனிதப்படுத்தும் போக்கையும் மார்க்சிசம் நிராகரிக்கிறது. வரலாற்றின் இயக்கத்தில் தொடர்ச்சி-தொடர்பறுதல் என்ற எதிரிடைகளின் உறவு முக்கியமரணதாகும். புதிய சமுதாயத்தைப் படைக்கும் போராட்டம் இதுவரையிலான வரலாற்றில் ஓர் புரட்சிகரமான தொடர்புப்பினை ஏற்படுத்த விளைகிறது. அதே நேரத்தில் புதிதாகத் தோன்றும் சமூகம் பற்றிய சிந்தனைகள் வரலாற்றை மறந்து வெற்றிடத்தில் தோன்றுவதில்லை. போராட்டங்கள், இயக்கங்கள் புகுத்த முற்படும் புதுமைகளுக்கெல்லாம் ஓர் உள்ளார்ந்த வரலாற்று, சமூக அடிப்படை வேண்டும். முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் வரலாற்றில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளமைக்கு இதுவே காரணம்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் புதுமைச் சிந்தனைகளை, புதிய வடிவங்களையும், புதிய அழகியல் விழுமியங்களையும் உள்வாரிப்படுத்துவதற்கு உசந்த ஓர் பரந்த அடிப்படையினை உருவாக்கல் சில இலக்கிய படைப்பாளர்களின் பிரக்ஞை பூர்வமான கடமைகளில் ஒன்றென்பதை கைலாசபதி தெளிவாகக் காட்டினார். இன்றைய கட்டத்தில் இந்தப் பணி மிகவும் முக்கியமானதென்பதை அழுத்திக் கூறும் அவசியமில்லை. இந்த அடிப்படைபலமான இயக்கம் (Dynamic) கொண்ட

தாக இருப்பதற்கு அது தொடர்ச்சியாக விரிவுபடுத்தப்படவும், விமர்சிக்கப்படவும் வேண்டும். கடந்த முப்பதுவருட காலமாக நமது நாட்டில் இடம்பெற்ற சில இலக்கிய செயற்பாடுகளில் கணிசமான பகுதி இந்தப் பணிக்கு உதவ முயற்சித்தன.

1960-களின் முக்கிய அபிவிருத்திகளில் ஒன்று சில இலக்கிய செயற்பாடுகள் அரசியல் இயக்கங்களுடன் நேரடி உறவினை வளர்த்துக்கொண்டமை. சமூக நீதி கோரிப் போராடும் மக்களுக்கு கலாச்சாரத் துறையில் எத்தகைய இயக்க ரீதியான ஆதரவு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கேள்வி இந்தக் காலகட்டத்தில் வலுப்பெற்றிருந்தது. ஆக்க இலக்கியத்திற்கும் முற்போக்கு அரசியல் இயக்கத்துக்குமிடையிலான இயங்கியல் ரீதியான இணைப்பிற்குக் கோட்பாட்டு ரீதியான அடித்தளத்தைத் தந்தவர்கைலாசபதி.

இந்தக் காலகட்டத்தில் புதுமை ஆக்க ரீதியில் பழமையுடன் தொடர்பேற்படுத்திக் கொண்டது. இந்த உறவினை கவிதை, நாடகம் போன்ற துறைகளில் கண்டோம். திண்டாமை எதிர்ப்பு நாடகங்கள் (உதாரணம் சங்காரம், கந்தன் கருணை) புதுமைக் கருத்துக்களை மக்களுக்குப் பழக்கமான பழைய வடிவங்களில் தந்தன. இதனால் பழைய வடிவங்கள் புதிய தேவைக்கேற்ப மாற்றம் பெற்றன. அதே நேரத்தில் நவீனத்துவத்திற்கு உகந்த அடிப்படைத் தோற்றம் பெற்றமை மொழி பெயர்ப்புக்கள் புதிய நாடக உத்திகள் போன்றவற்றின் சமகாலப் பயன்பாட்டை அதிகரிக்க உதவியது.

இன்றைய நிலையில் கலாச்சார இயக்கத்தின் சில அடிப்படையான சமூகத் தேவைகளை மக்கள் போராட்டம் வரையறுக்கின்றது. முற்போக்கு இயக்கத்திற்கு இதுஓர் நடைமுறை சார்ந்த உண்மையாகும். ஆனால் இன்றைய கலாச்சார இயக்கத்தேவைகளை 1960களின் அனுபவ உதவியுடன் நாம் இன்றும் சரியாக இனங்கண்டு கொள்ளவில்லை. பிரக்ஞை பூர்வமாக முற்போக்கு இலக்கியம் தமிழ் மக்களின் போராட்டம்

✽ சம்பந்தருக்கு ஞானப்பால் கொடுத்த கதை ✽

1981 ம் ஆண்டு நடந்த ஞானசம்பந்தர் குருபூசை. சம்பந்தர் பற்றிய சில கருத்துக்கள் தெரிவிக்கும் படி கனகரத்தினம் மகாவித்தியாலயம் திரு. க. வீ அவர்களை அழைத்திருந்தது. கூடவே நானும் சென்றேன்.

ஒவ்வொரு ஞானசம்பந்தர் பதிகத்திலும் வரும் சமணர் பௌத்தர் பற்றிக் குறிப்பிடும் தேவாரப் பாடல்களை தவிர்ந்து விடும்படி வினயமாகத் தன் பேச்சில் கேட்டுக் கொண்டார். அவை வரலாற்றுத் தடையங்களாக இருந்தாலே போதும் என்று கூறியவர் பல புதிய சிந்தனைகளை பேச்சின் பொழுது வெளியிட்டார்.

‘சொற் பொழிவு முடிந்ததும் இன்னொரு கல்லூரிக்குப் போக வேண்டி ஏற்பட்டது குறிப்பிட்ட கல்லூரி அதிபர் சில நிமிடங்கள் பேசுமாறு திரு. க. வீ. அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். வகையாக மாட்டுப் பட்டுக் கொண்டார். பத்து நிமிடங்கள் வரை சொற் பொழிவு நிகழ்ந்தது.

உமை ஞானப்பால் கொடுத்த கதையைக் குறிப்பிட்டு கதையின் உட்பொருள் எது எனக் கேட்டார்? சபையில் இருந்து நீங்களே சொல்லுங்கள் என்றது ஒரு குரல்.

‘சரி’ தொடர்ந்தார்; மாசுபடியாத சின்னக் குழந்தைகளுக்குச் சீரிய சிந்தனைகளையே போதனை செய்தல் வேண்டும். ஆவின் பால் குழந்தைகளின் உடலை ஆரோக்கியமாக்குவது போல் தூய சிந்தனைகள் குழந்தையின் உள்ளத்தை ஆரோக்கியப் படுத்தல் வேண்டும். உமைபொற் கிண்ணத்தில் பால் கொடுத்தது போல் கொடுக்கும் கருத்துக்களை மிகக் கவர்ச்சிகரமான முறைகளிற் கொடுத்தலும் வேண்டும்.

குழந்தைகளைப் பயிற்றுவதற்கு பெண்களே அதிகம் பொருத்தமானவர்கள். அதுவும் சிறப்பாக தாய்மார்களே அதனைச் செய்தல் வேண்டும். உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கு மாத்திரம் மல்ல, தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஆரம்ப போதனையை அளித்தலும் வேண்டும். இதனாலே தான் பெண் கல்வி மிக மிக முக்கியமானது என திரு. க. வீ சொல்லி முடித்தார்.

என்ன புதிய கருத்து! இப்படியல்லவா விளக்கம் தருதல் வேண்டும் என்று நான் எனக்குள்ளே நினைத்துக் கொண்டேன் ஆசிரியர்களும் தனித்தனியாக தங்கள் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள்.

கி. பி. 13 ம் நூற்றாண்டில் குழந்தைக் கல்வி பற்றிய சேக்கிழாரின் கருத்து நமக்கு எடுபடவில்லை. ‘மொன்ரிசோரி இறக்குமதி’ செய்த பிற்பாடு தானே நமக்குப் புரிந்தது காரியம். எதுவாயிருந்தாலும் எங்களுக்கு மேலை நாடு ஒன்றிலிருந்து இறக்கு மதியாதல் வேண்டும் நாமே நாமாகச் சிந்திக்க ஏலுதில்லை. இறக்குமதிச் சரக்குகள் தாமே எங்களுக்குப் பகட்டானவை!

சிந்திப்போமா? தனிமையில் எங்கள் மூதாதையர்களைச் சந்திப்போமா?

ககவல்: ‘சிவா’

முற்பக்கத் தொடர்ச்சி

களுக்கு உதவவேண்டும். அவரது கடைசிக் காலங்களில் கைலாசபதி இதுபற்றிச் சிந்தித்தார் என்பதை அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவர்கள் அறிந்திருப்பர். அவருடைய விமர்சன முறை மீண்டும் ஓர் சரித்திரப் பணியை—இந்தத்தடவை மேலும் விரிவான, காத்திரமான—ஆற்றும் கட்டத்தில் தமிழினம் வாழ்கிறது. இதை எப்படி வெற்றிகரமாகச் சாதிப்பது என்பதே முக்கிய சவாலாகவுமிருக்கிறது. கைலாசபதி இதை எப்

படிச் செய்திருப்பார் என்று சிந்திப்பது மிகவும் பயனுள்ளது. அதே நேரத்தில் அவருடைய அணுகு முறையை எப்படி மேலும் கூர்மைப்படுத்தி இன்றைய கலாச்சார இயக்கக் கடமைகளை வரையறுப்பது என்பது பற்றியும் சிந்தித்தல் அவசியமாகிறது.

நாம் இத்தகைய ஓர் செயற்பாட்டுக்கு நம்மைத் தயார் செய்வதின்புலம் புதிய இரத்தத்தை நமது இயக்கத்திற்குள் வரவழைக்க முடியும்.

வகுப்பறையில் கைலாசபதி

எஸ். சிவலிங்கம் B. A.

பேராசிரியர் கைலாசபதியின் மறைவு கடுசெய்யமுடியாத இழப்பு என்பதை இலக்கிய உலகம் ஒத்துக்கொள்ள மறுக்காது. தனிய ஓர் விமர்சகராக மட்டும் வாழ்ந்து விடாமல் மாணவ சமுதாயத்தை வளர்த்து விடுகின்ற நல்ல ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும் பேராசிரியர் கைலாசபதி தமது வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தினார். அவர் மேடையிலே செய்த, எழுத்தில் வடித்த ஆக்கப்பாடுகளை விட வகுப்பறைகளிலே அவர் செய்த விரிவுரைகளினூடே ஏராளமான விடயங்கள் பொதிந்து கிடந்தன. இதை அவரது வகுப்பறை மாணவர்கள் நன்குணர்வார்.

வகுப்பறைகளினூடே இலக்கியத்தின் நயம் காட்டிய பேராசிரியர் நல்ல ஆசிரியருக்குரிய இலக்கணத்தையும் தெளிவுபடுத்தினார். கடமை தவறாத நல்ல ஆசிரியர் ஒருவரின் நடத்தைகள் எங்ஙனம் அமைய வேண்டும் என்பதை பேராசிரியரின் மாணவர்கள் தெளிவாகவும், விரைவாகவும் சூறிப்பிடுவார்கள். வகுப்பறைக்கு வந்தவுடன் அங்குமிங்குமாக நடந்துசெல்கின்ற மூக்குக்கண்ணாடியை நோக்கி அவரது கைகள் நகர்கின்றன. கண்ணாடி கரங்களிலே, மீண்டும் அதை வைக்கவேண்டிய இடத்தில் வைத்துவிடுகின்றார். கணநேரத்திலேயே துடிப்பான தமது மீசைமீது கை செல்கின்றது. மனமளவென்று மீசையைப் பிடுங்குகின்றார்..... கடுமையாக யோசிக்கின்றார் என்பதை மாணவர்கள் உணர்ந்து கொள்கின்றனர். விரிவுரை தொடங்குகின்றது அறிவுப் பசியால் வாடிய மாணவச் செடிகளுக்கு நீராக மாறிவிடுகின்றார். விரிவுரை தொடங்கும் பொழுது ஏற்பட்ட அமைதி, அவதானிப்பு ஒரு மணிநேரம் தொடர்ந்து செல்கின்றது. கணநேரமேனும் ஓய்வின்றித் தமது விரிவுரைகளை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் பொழுது வகுப்பறை வசமீழ்ந்து நிற்கின்றது. ஆங்காங்கே பல

நகைச்சுவை விருந்துகளை அள்ளித் தெளிப்பார். உதாரணத்துக்காக சில டுஸ்தகங்களைக் காட்டி, மேற்கோள் விளக்கங்கள் கூறுவார். விரிவுரை முடிந்தவுடன் புஸ்தகங்களைக் கேட்கும் மாணவர்களிடம் கொடுத்து விட்டுச் செல்வதல்ல, தன் இதயத்தையும் கொடுத்துச் சென்றுவிடுவார்.

அன்றொருநாள் விரிவுரை மண்டபத்திற்கு பேராசிரியர் வருகின்றார். அவரது வகுப்பு மாணவர்கள் அமைதியாக இருக்கின்றார்கள். முதல் வகுப்பில் இறுதியாகக் குறிப்பிட்ட விடயங்களை மேலோட்டமாகக் குறிப்பிடுகின்றார். வகுப்பறைக்கு எதிர்ப்புறத்திலிருந்து மாணவர்களது குரல்கள் தீவிரமாக எதிரொலிக்கின்றது. தமது விரிவுரையை நிறுத்தி அமைதியாகவே நிற்கின்றார். சூறிப்பால் ஓர் மாணவன் ஏவுகின்றார். மாணவன் எழுந்து டெல்கின்றான். கணநேரத்தில் எங்கும் அமைதி நிலவுகிறது. எழுந்து சென்ற மாணவன் தமது ஆசனத்தில் வந்து அமர்கின்றான். விரிவுரை தொடங்குகின்றது. என்னே பேராசிரியரது பெருந்தன்மை. கெட்டிக்கார மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதும் வகுப்பிலே கேள்விகளைத் தாராளமாகக் கேட்டு கணநேரம் மெளனமாவார். மாணவர்கள் நினைக்கும் பதில்களைத் தானே கூறி மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தி விடுவார்.

அன்றொருநாள் வகுப்பறைக்கு வருகின்றார். கையினிலே "மணிமேகலை" சென்ற வகுப்புக்களிலே என்ற வார்த்தையோடு விரிவுரை தொடங்குகின்றது. நவநவமான வார்த்தைகளுடாக மணிமேகலையில் இடம் பெறும் பாத்திரங்களினூடேயும், பாத்திரங்களினூடும் சேர்த்து தத்துவக்கருத்துக்கள் புகுத்தப்பட்டிருக்கும் முறைகளை நாகுக்காக சுட்டிக்காட்டுகின்றார். 4-வது காதையில் உபவனத்தின் தன்மைகள் காட்சிகள் அமைத்து உருவகப்படுத்தி காப்பியச் சித்

திரத்தை நூலாசிரியர் வரைந்து சென்ற முறைகளையும், காவிய வரையறை இலக்கணம் வருவதற்கு முன்னர் இக்காவியம் தோன்றியது. சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலையைப் பார்த்து, காவிய இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் முன்னுதாரணங்களை எடுத்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு எனக் கூறினார். எதிலுமே தமது விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்தத் தவறுவதில்லை.

எடுத்துக்கொண்ட விடயத்தை, சிக்கலான விடயத்தைக் கூட எளிமைப் படுத்தி சகலரும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையிலே இலகுவான விரிவுரை நடத்துவதிலே கைதேர்ந்தவர். நாளும் பொழுதும் மாணவர்களை அவதானித்து அவர்கள் பற்றிய தமது எண்ணப் பாங்குகளை வகுப்பறையிலேயே வைத்து சொல்லாமற் சொல்லி விடுவார். அதனுடாக திருத்தியும், உயர்த்தியும் விடுவார்.

அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய மிகக் குறைந்தளவு திறனாய்வும், நோக்கும், போக்கும் தமிழில் இன்னும் கெட்டியாக உருப்பெறவில்லை யென்பதை அடிக்கடி கூறும் பேராசிரியரே திறனாய்வு முறையை சாஸ்திர ரீதியில் நெறிப்படுத்தியவர்களில் முதல்வராவார். முதன்மையானவரும் ஆவார். அந்த வகையில் ஒப்பியல் இலக்கிய ஆய்வுத்துறைக்கு கால்கோள் நாட்டியவர் என்றும் சமகாலத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் பேராசிரியரையும் பிரித்து அறிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு இலக்கியத்தோடு இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்றவார்.

மொழிப் பாரம்பரியத்தால் மட்டும் இலக்கியத்தை அறிந்துவிட முடியாது என்றும் இலக்கியம் சார்பான அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தருக்க ரீதியாகவும், அறிவு பூர்வமாகவும் எடுத்துக் கூறுவதே

இலக்கியம் என்பதை வகுப்பறைகளினூடே தெளிவுபடுத்தினார். ஒழி மொழியை ஏராளமான முறைகளிலே பயன்படுத்தி இலக்கியம் படைக்கலாம் என்றும் குறைந்தது ஒரு மொழி மூன்று முறைகளில் பயன்படுத்தி இலக்கியம் படைக்கலாம் என்பார்.

உதாரணம்:-

- (1) தராதரத்தமிழ்
- (2) தென்னிந்தியத் தமிழ்
- (3) யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்குத் தமிழ்

இலக்கியத்தில் இயற்கைத் தன்மை இருக்கப் பேச்சு மொழியைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்திய பொழுதெல்லாம் பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையின் ஆக்கங்களை நினைவு கூர்வார். இயற்கையான பேச்சுமொழி வழக்கு (நாடகம்) பாத்திரத்திரத்திற்கு வந்து பொருந்துதல் வேண்டும் என்பதையும், சமூகவாழ்க்கையின் முகிழ்ப்புக்களே இலக்கியமானின்றது என்பதையும் தெளிவுபடுத்துவார். சமகால சமூக நிகழ்வுகள் பாத்திரமாக அமைதல் இயற்கைப் பண்புகளைக் காண வசதியாக இருக்குமென்பதை விளக்குவதற்குப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தமது ஆக்கங்களிலே பேச்சுவழக்கை உணர்வு பூர்வமாகப் பயன்படுத்தியதைச் சுட்டிக் காட்டுவார்.

இங்ஙனமாக பல்வேறு விடயங்களையும் வகுப்புக்களிலே குறிப்பிட்டுக் கண நேரத்திலே பல்வேறு விடயங்களைக் கூறுகின்ற பொழுதும், கூறிமுடிக்கின்ற பொழுதும் அனைத்து விடயங்களையும் தொகுத்து ஒட்டு மொத்தமாக எனக் கூறிமுடிக்கும் பேராசிரியர் கைலாசபதி மாணவர்களது உள்ளங்களில் ஒட்டிக் கொண்டார். பிரிக்கவும் முடியாது

வரவேற்கிறது! வாழ்த்துகிறது!!

தஞ்சையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டபோது உலகமெங்கும் பரவி வாழும் தமிழ்பேசும் மக்கள் பரவசப்பட்டார்கள்; தமிழர்களின் நீண்டகாலக் கனவுகளில் காத்திரமான ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டது குறித்து பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

ஆம், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்நாட்டவர்களுக்கு மாத்திரம் உரியது அல்ல. இக்கருத்தை தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களே வற்புறுத்தியிருப்பது மகிழ்ச்சிகரமானதாகும்.

மேற்படி பல்கலைக்கழகம் அதன் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் திரு. V. I. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களின் நெறிப்படுத்தலில் நானொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவருவது அனைவரும் அறிந்ததே.

திரு. சுப்பிரமணியபிள்ளை ஆழ்ந்த பெரும் புலமைக்கும் வினைத்தீட்பத்திற்கும் பேர்போனவரென அறிஞர்களால் பாராட்டப்படுபவர்.

அவர்கள் வளர்த்துவரும் நமது பல்கலைக்கழகத்தின் செனட் உறுப்பினர்களில் ஒருவராக யாழ் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் திரு. நித்தியானந்தன் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பது ஈழத் தமிழ்மக்களுக்கு அளித்த கௌரவமென்றே கிருதயுகம் கருதுகின்றது.

எந்தவகையில் நோக்கினாலும் சரி மிகமிகப் பொருத்தமானவர் நமது பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் அவர்கள். அவர்களின் ஆலோசனைகளாலும் செயற்பாடுகளாலும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் ஆக்கபூர்வமான துரிதவளர்ச்சியை அடையுமென எதிர்பார்க்கலாம். யாழ் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் அவர்களை கிருதயுகம் வாழ்த்துகின்றது; அவர்களுக்கு வேண்டிய சகல சக்திகளையும் அளிக்கும்படி அன்னை அபிராமியை அஞ்சலிக்கின்றது.

சகலவிதமான ஒலிப்பதிவு வேலைகளுக்கும்
யாழ்நகரில் முன்னணி ஸ்தாபனம்

றேடியோ, கசெற் வகைகள்
மற்றும் மின்சாரப் பொருட்களைத்
திருத்தவும் உத்தரவாதத்துடன்
பெற்றுக்கொள்ள
உகந்த இடம்

RADIOS PATHY

58, Kasthuriar Road,
JAFFNA.

Tel: 7805

பாரதியும் பத்திரிகைகளும்

அம்மன்சிளி B: A. (சிறப்பு)

பாரதியை அறிவதற்கு அடிப்படையாகப் பல அம்சங்கள் உதாரணமாக தேச விடுதலை, தமிழ் இன விடுதலை, சோஷலிஷ் நோக்கு பற்றி அவர் கூறியவை சொல்லப் படுகின்றன. அவனது ஆளுமை வளர்க்கப் பட்டமைக்கு அவனது முழு ஆளுமையும் வெளிப்பட்டமைக்கு முக்கிய காரணமாகப் பத்திரிகைகள் அமைகின்றன என்பதை மறக்க முடியாது.

பாரதி என்ற கருத்தாளுக்கு பத்திரிகை என்ற கரு எவ்வளவுக்கு உடனிகழ்வுச் செய்திகளை மக்களுக்குத் தெரிவிக்கவும், உடன் நிகழ வேண்டிய காரியங்களை மக்களுக்குத் தெரிவிக்கவும் தெளிவுறுத்தவும் காரணமானது.

தந்தை அளித்த கல்வியை அவன் ஊணர் கல்வி என மனம் வெறுத்துப் பேசினாலும் அதன் மூலம் பெற்ற ஆங்கில அறிவும், காசியில் இருந்த போது பெற்ற வங்காள, இந்தி, சமஸ்கிருத அறிவும் அவனது பத்திரிகைத் தொடர்புக்கு அனு கூலமாயின.

காசியிலிருந்து எட்டயபுரம் மீண்ட போது அவன் பல பத்திரிகைகளை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் வரவழைத்து எட்டயபுரம் சமஸ்தான அதிபதிக்குப் படித்துக் காட்டினான். இதன் மூலம் அவன் உலகில் நடந்த பல செய்திகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிந்திருக்கிறது. முதன்முதல் அவன் இயற்றிய பாடல் விவேக பாநுவில் வெளிவந்த பின்னரே அவன் மக்கள் கவிஞனாகிணன்.

சமஸ்தானாதிபதியுடன் வேறு காரணமாகப் பிரிந்த அவனை வரவேற்பது சென்னையில் சுதேசமித்திரன். (1904) சுதேசமித்திரனில் அவர் பணியாற்றும்போது செய்தது பெரும்பாலும் மொழிபெயர்ப்பு, செய்தி தொகுத்தல் என்றனவே ஆனாலும் அவன் அவ்வேளையில் உலகத்துச் செய்திகளையெல்லாம் எழுத்தெண்ணிப்படிக்க வேண்டி ஏற்

படுகையில் அவன் அவற்றை அறிந்து கொள்ளவும், காரண காரியங்களை விளங்கிக் கொள்ளவும் முடிந்திருக்கிறது.

தமிழ்ப் புலமையும் திறமையும் பெற்றிருந்த பாரதி உலகில் உள்ள ஏனைய நாடுகளில் நடக்கும் சம்பவங்களைக் கவனிப்பதற்குச் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைப் பணி அவனுக்கு ஒரு பயிற்சியை அளித்தது பாரதிதரிசனம் (ரகுநாதன்) அவனது நாட்டுப்பற்று. அன்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளை உலகில் நடந்த போராட்டங்களை அவன் அறிந்து கொண்டது, சுதேசிய இயக்கத்தீவிரவாதப் போக்குகளை அவன் உணர்ந்து கொண்டது என்பன அவனது கவிதைத்திறனைக் கூர்மைப்படுத்தின. கவிதைப் பொருளை உலகம் பரக்கச் செய்தன(1905) சுதேச மித்திரனில் பணியாற்றிய அதே வேளை மாதர் சஞ்சிகையான சக்கரவர்த்தினிக்குப் பொறுப்பாசிரியரானான்.

'சில பத்திரிகைகளை வாசித்துவிட்டு ஐயோ இவ்வளவு காயிதத்தில் எத்தனையோ ஆச்சர்யங்களும், எத்தனையோ சந்தோஷங்களும் எழுதலாமே என்று நினைத்த அவன் சக்கரவர்த்தினியைத் தமிழ்நாட்டு மாதர்களின் நோக்கமாக' வெளியிட்டு மாதர்களின் உண்மைநிலையை எடுத்துக்காட்டினார்.

பாரதியின் தார்மீக ஆவேசத்திற்குச் சுதேசமித்திரன் ஈடுகொடுக்க முடியாத நிலையில் அவரால் சுமமா இருக்க முடியவில்லை. தீவிரமாகத் தனது கருத்தைத் தெரிவிக்க ஒரு பத்திரிகை வேண்டியிருந்தது. 'தேசப் பணி செய்வதற்குச் சுயபத்திரிகை வேண்டும்.' என்பதை உணர்கிறார். இந்த உக்கிரஷ்டமான தெய்வப்பணி செய்வதற்கு ஒரு பத்திரிகை வேண்டும். அதில் நம் விருப்பங்களை வெளியிடப் பூரண உரிமை வேண்டும்' என்று தேடிக்கொண்டிருக்கையிலே தீவிரவாத விருப்புள்ளவரான திருமலாச்சாரியார் தமிழ்ப் பத்திரிகைக்குத் தகுதியான ஆசிரியரைத் தேடுகிறார். பாரதிக்குத் தன்னை வெளியிடக் கூட

கிடைக்கிறது. 'இந்தியா' வெளிவருகிறது; செல்லம்மாள் பாரதி அதைப்பற்றிக் கூறு கையில் அதற்குப் பின்னர் நடந்ததெல்லாம் இடி, புயல், சுழற்காற்று, சூறவளி, ஊழிக் காலத்துப் பிரளயம் எனப்படும் முடிவு என்கிறார்.

'இந்தியா' ஆசிரியர் பெயர் போடப் படாமலே வெளிவந்தது. தனது தீவிரவாதக் கொள்கைகளை எழுதிய அதேவேளை மித் வாதிகளைத் தாக்கி எழுதினார். இந்தியா ஒவ்வொரு வாரமும் தக்க படங்கள் மூலமாகவும், கட்டுரைகள் மூலமாகவும் யதேச் சாதிகார முறையைக் கண்டித்து வளர்ந்து வந்தது. 'இந்தியா' செல்லாத கிராமம் இல்லை. ஹாஸ்யச் சுவைமிருந்த படங்களும் தமிழ் மக்களுக்கு உற்சாகமூட்டின. கார்ட்டீன்கள் இந்தியாவைப் பிரித்தானியா உறிஞ்சுவதைப் பிரதிபலித்தன. ஒரு கார்ட்டீனில் இந்தியா என்ற பாணையைச் சுற்றி இந்தியர் எல்லோரும் உட்கார்ந்திருக்க ஆங்கிலேயன் அங்கிருந்து கொண்டே குழாய்மூலம் உறிஞ்சுவதைக் காட்டுகிறார். ஆசிரியத் தலையங்கங்களிலும் மற்றும் அவரது கார்ட்டீன்களிலும் அவரது ஆளுகையைக் காணமுடிகிறது. திலகர்மீது பாரதி கொண்ட மதிப்பையும் காணலாம். மேலும் அயல்நாடுகளைப் பற்றி, இந்தியாவின் அரசியல் பிரச்சினை பற்றி பற்றி நெஞ்சில் உரத்துடனும், நேர்மைத் திறத்துடனும் கூறினார். ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் வரும் (Times, Englishman, The patriot, Amirtha-bazaar சுதேசமித்திரன் போன்றன) விஷயங்களை விமர்சனம் பண்ணுவதையும் காண முடிகிறது.

பாரதியின் 'இந்தியாவின்' தாக்குதலுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத பிரித்தானிய அரசு அதனைத் தடைசெய்கிறது.

1909-10இல் பாலபாரத, கர்மயோகி தர்மம், சூர்யோதயம், விஜயா போன்ற பத்திரிகைகளிலும் நிறைய எழுதினார். பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தினால் பத்திரிகை நடத்த முடியாமற் போன நிலையில் கூட தொடர்ந்தும் இவற்றில் எழுதுகிறார். ஞானபானுவும் இவற்றில் முக்கியமானதாகும் 1915 அளவில் மீண்டும் சுதேச மித்திரனில் எழுதத் தொடங்குகிறார். கட்டுரைகள், தனது கதைகள், தாகூர் கதைகளின் மொழி பெயர்ப்பு என்பன சுதேச மித்திரனில் வெளிவருகின்றன. 1913-15 ஞானபானுவில் கிதை மொழி பெயர்ப்பு ரிக்கவேத சூத்திரங்களின் மொழி பெயர்ப்பு என்பவற்றை வெளியிட்டார்.

இவ்வாறாக, இந்தியாவின் நிலைமை பற்றி அவன் கொண்ட கருத்துக்களையும் புத்துலகப் புரட்சிகளைப் பற்றி அவன் கொண்ட கருத்துக்களையும், அறிந்து கொள்வதற்கும் அவனது உலகியல், ஆத்மீக ஆளுமைகளை அறியவும் அவனது பத்திரிகைப் பணியே நமக்கு உதவி செய்கிறது.

எனவேதான் அவனது முழுஆளுமையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில் அவனது பத்திரிகைப் பணி பற்றி அறிந்து கொள்வது அவசியத்திலும் அவசியமாகும்.

இலக்கிய நெடுஞ்சாலை

அடுத்த இதழில் இருந்து க. வி.
எழுதும் தொடர் கட்டுரைகள்.

ஆதிபராசக்தி அத்துளு அன்னை!

அத்துளுப் பொய்கையின் சுயம்பான — அருள்
பாவிக்கும் மரகதச் சோலையினை
மெத்தென நம்மவர் சற்றருகே — மெல்ல
நகர்த்தி வைத்தார் அருள் பொழிகிறதே!

பச்சிலை மூலிகை பசுங்கொடிகள் — நல்ல
பலவித மரங்களும் கைகோத்து
உச்சியில் வெய்யிலும் நுழையாத — அந்த
உயர்வனம் எமதுர் முதுசொத்து!

நீலக் கருங்குயில் குரல்கொடுக்கும் — சங்கு
ஊதிடும் பண்ணொலி அதைமழுப்பும்
நீல மயில்கள் கூத்தாடும் — அழகு
கொஞ்சம் பசுங்கிளி தமிழ்பாடும்!

வாலைப் புறக்கள் வட்டமிடும் — மேலே
வாயூறும் கழுகுகள் திட்டமிடும்
மூலையில் வாழ்ந்திடும் நச்சரவும் — தன்
மூர்க்கம் இழந்து சுகம்செய்யும்!

பாலைப் பசுக்கள் பொழிந்துவிடும் -- மலர்ப்
படுக்கையைச் சோலை விரித்துவிடும்
காலை இளங்கதிர் மோனத்திலே — சோலை
ஞான விதைகளைத் தூவிவிடும்!

பற்றையில் பற்றைவைத் தாள் அன்னை — ஒரே
பாய்ச்சலில் வந்தங்கு குடிபுகுந்தாள்
கற்றைச் சடாமுடி அண்ணலுக்கு — இது
கண்டமோ நஷ்டமோ ஆரறிவார்?

ஆதி பராசக்தி கண்வைத்தாள் — அங்கே
அத்துளு அம்மனையக் கொலுவிருப்பாள்
சோதி மிகும்ஞானச் சுடரொளியாள் — எங்கள்
சோதனை நாட்களில் சுகந்தருவாள்!

இங்கித மங்கைஇன் லாமியப்பெண் — தன்
எழில்முகம் திரையிட்டு மறைத்திடல்போல்
திங்கள் தவிர்த்திட்ட நாட்களிலே — அன்னை
திருமுகம் திரையிட்டு மறைத்திடுவாள்!

பொங்கலும் புக்கையும் அவள்விருப்பம்—புதிர்ப்
புக்கையில் அன்னைக்கு மிகவிருப்பம்—பின்
தங்கிய மக்களின் பொங்கலுக்கு—தாய்
திரிந்திடு வாள்அவர் பின்னாலே.

நவராத் திரிநோன்பு நாட்களிலே—தூய
ஆத்மநை வேத்தியம் வைத்திடுவோம்
நவநவம் ஆகிய சிந்தனைகள்—தெறிக்கும்
ஞானநல் வெளிச்சத்தில் நமைவைப்பாள்!

வீஜய தசமியில் வீரசக்தி—நாம்
விரும்பிய தரிசனம் தந்திடுவாள்
பசையற்ற மனிதரைப் பார்த்திடுவாள்—உடன்
பச்சை பிடித்தவர் பாராளுவார்!

அரிஓம் நம என ஆனாச்சொல்லி—அன்னை
அரிச்சுவடி ஏடு துவக்கிவைத்தாள்
அருவான குருவாகி அபிராமி—ஞானக்
குன்றிலே தீபமாய் ஏற்றிவைத்தாள்!

காலையில் கன்னியர் வலம் வருவார்—அவர்
கனவுகள் எல்லாம் நனவாகும்
மாலையில் ஞான தபோவனத்தில்—உலக
மாதா மலர்விழி அருள்சுரக்கும்!

அத்துஞ அம்பாள் ராஜாங்கம்—அண்ட
கோளங்கள் மூழுமைக்கும் அரசாங்கம்
அத்துஞ அம்பாள் ராஜரிகம்—ஆன்ம
கோடிகள் சமநிலை நாகரிகம்

அழகுணர்வு இல்லாத ஏழைமையோ ஆத்தாள்
தெய்விகம் தோயாத திமிர்ப்பிடிப்போ—ஆச்சி
அருள்பொழி சோலையை அழித்திடுதல்—இதை
ஆரிடம் சொல்லிநாம் முறையிடலாம்!

(வேறு)

குடமுடைந்து கருமேகம் பன்னீரைக் கொட்டும்—அத்துஞக்
குளத்தோடு கோயிலையும் ஒன்றாக்கிக் கொள்ளும்
திடமிதந்த வாலிபங்கள் கட்டுபரம் விடுங்கள்—சின்னஞ்
சிறிசெல்லாம் அவர்தோளில் தொத்தியாடுங்கள்!

மலிவான வெள்ளத்தில் கயல்மீன்கள் பிடிக்க—ஓர
மதகிருக்கும் இளமட்டம் தூண்டில்களைப் போடும்
களுவான செம்மீன்கள் சுண்டிவிட்டு ஓடும்—பாவம்
தூண்டிலையும் வீசிஅவை துயரத்தால் வாடும்!

நாலிவடம் பிடித்தபடி தலைவருமே கூடி—வெள்ளத்
தண்ணீரில் சுழியோடித் தவனம்அறத் தீர்ப்பர்!
சீலமிசு கன்னியர்கள் நீச்சலிடு வார்கள்—கோழைச்
ஜென்மங்கள் அதுகண்டு கூச்சலிடு வார்கள்!

நல்லாண்ணிக் கிணத்தடியில் நமதுபெண்கள் கூடி-அத்துளு
நாயகியாள் அற்புதங்கள் நாவாரப் புகழ்வர்!
பொல்லாதனவெல்லாம் போக்கியெங்கள் ஆச்சி-கிருதயுகப்
புத்துலகம் படைக்கின்றாள்! புதுமைஇது காணீர்!
ஆத்மாவின் ஆத்மாவாய் ஆதிமூலம் இருப்பள்—எனை
அணுஅணுவாய்ப் பிய்ச்செடுத்து அதுவெல்லாம் ஆணை!
ஆத்மாவில் அன்னை எழில் கணப்பொழுதோ கானேன்—
ஐயோ
அட கெட்டேன் அதுவேயென் முடிவத்தி யாயம்!

குளுத்தி—குளிர்ச்சி. நல்லாண்ணிக்கிணத்தடி. — நல்லதண்ணீர்க்
கிணற்றடி.

கிருதயுகம் வாழ்த்துகிறது!

சிறந்த அறிஞரும் பெரும் பண்பாளரும் பிரபல்ய கவிஞரும் ஆகிய
நண்பர் முருகையன் முல்லைத்தீவு மாவட்ட கல்விப்பணிப்பாளராக பதவி
உயர்வு பெற்றமையைக் 'கிருதயுகம்' இதயபூர்வமாக வாழ்த்துகிறது:
அவர்கள் காலத்தில் இளம்பிஞ்சுகளின் இதயநிலை வளம் ஆக்கப்படும் என்று
நிச்சயமாக நம்பலாம். பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கிடையிலும் உளைச்சல்படும்
ஆசிரியப் பெருமக்கள் தங்கள் இதயபூர்வமான ஒத்துழைப்பை வழங்கு
வார்கள் என்றும் கிருதயுகம் எதிர்பார்க்கிறது.

வாழ்க வளர்க திரு. முருகையன் !

வெளிவருகிறது!

அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவு, கற்பு,
பொருளியல்கள்
தொல்காப்பியரால் செய்யப்படவில்லை.

ஆசிரியர்: க. வீரகத்தி

நியூ விக்ரேஸ் எலெக்ரோனிக் கொம்பிளெக்ஸ்

மின்சார எலெக்ரோனிக் பொருட்கள், பல
மலிவு விலையில் வெளிநாட்டு அழகுசாதனப் பொருட்கள்
குறைந்த விலையில் விற்பனை செய்கின்றனர்.

பயிற்றப்பட்ட எலெக்ரோனிக் தொழில்நுட்ப வல்லுநர் மூலம்

● எலெக்ரோனிக் கைக்கடிகாரம்

● எலெக்ரோனிக் கல்குலேற்றர்

மற்றும் சகல எலெக்ரோனிக் பொருட்களையும் சீர்ப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

★ குளிர்நூட்டப்பட்டது நியூவிக்ரேஸ் ★

நியூவிக்ரேஸ் எலெக்ரோனிக் கொம்பிளெக்ஸ்

23 மணிக்கூட்டுக் கோபுர வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்; 2353

அமரர் கைலாசபதிக்கு
எமது அஞ்சலி!

அன்பளிப்பு!

✍ இரண்டாவது ஆண்டில்.....

ISLAND INSTITUTE

58, Stanley Road,
JAFFNA.

எஸ். வி. முருகேசு

154, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள்

வானொலிப் பெட்டி
தொலைக்காட்சிப் பெட்டி
மணிக்கூடு - கைக்கடிகாரங்கள்
ரேப்றெக்கோடர்

ஆகியவற்றினை
திருத்தம் செய்ய
நம்பிக்கையான
ஸ்தாபனம்

குணம்ஸ்

இலுவல் தெற்கு - இலுவல்

தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம்
ஆகிய மும்மொழிகளிலும்
அச்சுவேலைகள் எதுவானாலும்
செய்துகொள்ளத்
தொடர்புகொள்ளுங்கள்

சாந்தி அச்சகம்

575, கெ. கே. எஸ். ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி:- 23002

இப்பொழுது எங்கும் விற்பனையாகிறது!

N.I.

என். ஐ.

சைக்கிள் ரயர்கள்

- ★ நீடித்த பாவனை
- ★ சொகுசான ஓட்டம்
- ★ உறுதியான இழை

தயாரிப்பாளர்கள்:

நோர்தேண் இன்டஸ்ட்ரீஸ்

112, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 23158

வாசகர் வட்டம்

வணக்கம்.

தமிழகத்திற்கும் ஈழத்திற்கும் இலக்கியப் பாலமாகத் தொடர்ந்திருந்துவரும் நண்பர் பத்மநாப ஐயர் வழி தங்கள் 'கிருதயுகம்' இதழ்கள் 4, 7-ம் கிடைக்கப் பெற்றேன் மகிழ்ச்சி.

தங்களின் ஏனைய இதுவரை வந்துள்ள கிருதயுகம் இதழ்களும் எமக்குத்தேவைப் படுகிறது. ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகளை அறிந்துகொள்ளவும் - இங்கு அறிமுகப்படுத்தவுமான என் பேரவாவில் தங்கள் உதவியை நாடுகிறேன். இதழ்களை அனுப்பிவையுங்கள்.

4ஆவது இதழில்... ..

“அயோத்தி இராமன் இனிவருவது சாத்தியம் இல்லை. 'சீதை' தன்னைத்தானே இராமனாக மாற்றி விடுதலை காண்பதே விமோசனத்திற்கான ஒரே ஒரு மார்க்கமாகும். சீதை அது செய்வாளா?”

இவ்வரிகள் செறிவான உள்ளடக்கத்தோடு உள்ளன. 'அதொன்றும் தெரியாது' முருகையன் சமகால அரசியலாரை அழகாக கிண்டல் செய்கிறார்-குத்திக்காட்டுகிறார். நிறைய அர்த்தத்தோடு சொல்கிறது கவிதை.

விரிவாக எழுதலாம். இருப்பினும் ஏனைய இதழ்களையும் படித்துவிட்டால் நன்றாக எழுதமுடியும்.

நன்றி:

தோழமையுடன்
பரிமணமணாளன்

நாங்கள் அத்துஞ்சின் புத்திரர்கள்

அத்துஞ்சு அன்னை அள்ளிவழங்கும் சேவைகளை எமக்குக் கவிதைமூலம் அள்ளிவழங்குகிறார் பண்டிதர் கவி என்றால் அது மிகையாகாது.

அத்துஞ்சு அன்னை அருங்கோடையில் கூடப் பொக்கணையில் நீரைவைத்துப் பொக்குவாய்க் கிழவிக்கு வழங்கும் அரிய சேவையினையும், அன்னை கரவைக்கிளிகள் கொடியிடையில் சருவம் சுமக்கும் துயரம் தீர்த்தமையையும் மறந்துவிட்டாரோ என்று ஏங்கியிருந்த எமது ஏக்கத்தைத் தீர்க்கும் வகையில், இறுதியில் அன்னையை அச் சேவைக்காக வாழ்த்தியே விட்டார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் கவி அவர்கள் அன்னையின் கருணைமழையில் நனைந்து அவளின் சேவைகளை அனுபவித்த அனுபவிப்பின் தொனியாக இக்கவிதை அமைந்துள்ளதையும் கண்டோம்.

‘மாரிமழை பெய்கின்ற பொது - அவள்
மலர்மேனி ஒளிவீச மல்லாந்து படுப்பாள்’

இவ்வர்ணனை பண்டிதர் க. வீக்கேயுரிய தனித்துவம் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

யாழ். பல்கலைக் கழகம்.

செல்வி சாந்தினி செல்லையா

- புதிய பழைய சினிமாப் பாடல்கள், பக்திப்பாடல்கள் ஆங்கில பாடல்களை உயர்தர ஸ்ரீறியோ போனிக் முறையில் பதிவுசெய்வதற்கும்
- வீடியோ காட்சிகளை பதிவு செய்து கொள்வதற்கும்
- ரீவி (T. V) வீடியோ டெக், தரமான வீடியோ கசற்றுக்கள் பெற்றுக் கொள்வதற்கும்
- சகல விதமான ரீவி, ரேடியோ போன்றவற்றை திருத்திக் கொள்வதற்கும்
- ரீ. வி. (T. V) அன்ரனாக்களை உத்தரவாதத்துடன் பொருத்திக் கொள்ளவும்

நாட வேண்டிய இடம்

V

EVERVISION

136, HOSPITAL RD
JAFFNA

எவர்விசன்

136, ஆஸ்பத்திரி வீதி
கொட்டடிச்சந்தி
யாழ்ப்பாணம்

Best Wishes to
KRUTHAYUHAM

YARL HALL

93A, MAIN STREET
JAFFNA.

தரமான, இலாபகரமான, சரியான
சகல அச்சு வேலைகளுக்கும்

தயா பிறின்ரர்ஸ்

138, நாவலர் வீதி
யாழ்ப்பாணம்

அச்சுப்பதிவு; ஈசின் பிறிண்டிங் வேக்ஸ் லிமிட்டெட், யாழ்ப்பாணம்

Best Wishes to
"பாலெல்லாம் நல்லாவின் பாலாமோ
சைவ உணவெல்லாம் அமுதசுரபி உணவாமோ"

நமது வாழ்த்துக்கள்!

YARL HALL

100, MAIN STREET,
MADRAS

சுவாமிநாதர், சுவாமிநாதர், சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர், சுவாமிநாதர், சுவாமிநாதர்

★ டில்கா கிரீம் ஹவுஸ்

★ அமுதசுரபி

பாலாலைப் பாய்சு

பஸ்நிலையம் முன்பாக,

இலங்கை 100 ஆஸ்பத்திரி வீதி,

மாண்புமிகு யாழ்ப்பாணம்.